

Zázrak elektroakupunktury

„Velký přínos k celostní medicíně znamenal objev Vollova přístroje. Víím, že mnozí lékaři a léčitelé Vollův přístroj nepoužívají a přitom provozují celostní medicínu. Já ovšem jeho přínos považuji za tak zásadní, že bych se o něm chtěl zmínit podrobněji. Pojem celostní medicína zavádí k hledání univerzálního principu, který bude jen jeden a bude ovládat celou škálu, celý ten obrovitý strom, jenž představuje lidský život. Někteří lidé přísahají na to, že kořen spočívá v psychice, a stačí se tedy pokusit o opravu poškozené oblasti psychiky a vše se urovná. Jiní přísahají na energii, na čakry. A tak bych mohl dále pokračovat,“ říká MUDr. Josef Jonáš.

Představme si lidské zdraví jako mnohohopšodový dům. Někde na počátku člověk staví špatné základy. Nemůže za ně často sám, ale staví mu je rodiče, ba i prarodiče, a to nejen v předávané genové výbavě, ale i v podmínkách, které mu připraví v průběhu nitroděložního vývoje. Na stavbě špatných základů se samozřejmě může podílet i člověk sám špatnou životosprávou, životním stylem nebo přístupem ke své psychice. Dalo by se říci, že člověk má celý život na to, aby napravlal škody, které mu přichystali jeho předkové. Nejen fyzického rázu, protože mnohem více času potřebujeme k nápravě svého psychického Já – literatura pak hovoří o zrání, poznání své osobnosti a snaze dokončit svůj duševní a duchovní vývoj.

Na základech stavíme jednotlivá patra. Bude-li pokračovat stejně špatně, jako jsme začali, budou i patra poškozená a nekvalitní. Představme si, že bychom u takového domu opravili základy. Máte pocit, že by se změnil stav jednotlivých pater a střechy? Určitě ne, a proto lze takový dům začít opravovat od střechy až k základům, nebo obráceně, ale nikdy nestačí opravit jen část – i kdyby byla sebedůležitější – tak, aby se změnila kvalita všech poschodí.

Proto je hledání univerzálního principu zdraví u člověka, který pár let už na světě žije, obvykle neúspěšné a náprava jeho zdravotního stavu je postupná, systematická, nikdy nekončí a velmi náročná práce na každém detailu oné složité stavby. Princip celostní medicíny tedy spočívá v tom, že chápeme propojenost jednotlivých částí organismu i mezi duševnem, duchovnem a tělesnem, mezi naším sociálním, lidským okolím, přírodním, domácím i pracovním prostředím, a máme-li opravdu veliký rozhled, chápeme i propojenost s lidskou historií a kosmem.

ČÍM MÉNĚ, TÍM LÉPE

Kdybychom se zahlubovali do znalostí o lidském zdraví, shromáždili bychom miliony a miliony informací. Některé z nich jsou přesvědčivé, a tak o nich nepochybujeme. Například se setkáváme s mnoha tzv. potravinovými doplňky, které slibují, že do lidského organismu dodají potřebné stopové prvky, minerály, vitaminy, bílkoviny, zdravé tuky a křovíco ještě. Z praxe ale vííme, že absolutní většina nemocí pochází z přebytku, nikoli z nedostatku. Nevyrovnáme se s nimi tehdy, budeme-li stále doplňovat a doplňovat, ale tehdy, pokud se budeme zbavovat zbytečného balastu a nadbytku.

Chce-li člověk psychicky zrát, musí poznávat, co je důležité, jaký má hodnotový žebříček, a ostatní musí umět zavrhnout. Cesta k psychickému zrání přece nespočívá v tom, že bude na sebe nahrnovat stále další duševní a duchovní

aktivity a poznatky. Síla zrání je v jednoduchosti. Mnozí lidé to vědí, ale při zacházení s tělem se tím neřídí, domnívají se, že čím více, tím lépe. Pravdivější je konstatování: Čím méně, tím lépe.

PŘEBYTKY MUSEJÍ PRYČ

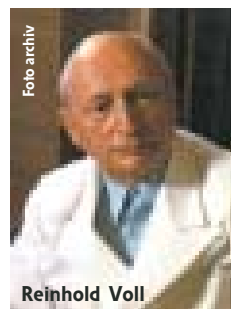
Jaký však mají tyto věci vztah k Vollově přístroji? Abychom se orientovali v tom, co organismus potřebuje, co je smysluplné, nosné, co opravdu funguje a co jsme se naučili zvládat, potřebujeme zjistit, co v našem organismu přebývá, a to jak po tělesné, tak po duševní stránce. Získat tyto poznatky není snadné a medicína se nezabývá přístroji ani postupy, které by to umožňovaly. Ani rentgen, ani sebedrobnější počítačová tomografie či dokonalé elektrofyziologické metody nás o tomto stavu neinformují. Mnozí léčitelé říkají, že jim stačí jakási intuice nebo mimosmyslové vnímání, aby takový stav zjistili. Zkoumání reality těchto léčitelských postupů však ukazuje, že na mimosmyslové vnímání se nelze sto procentně spolehnout.

Máme-li konkurovat současné medicíně, musíme mít vysokou úspěšnost v získávání těchto poznatků. Vollovou metodou lze zjistit nežádoucí toxiny ve fyzické i psychické rovině. Pak se pustíme do určité léčby. Přitom potřebujeme nutně vědět, zda námi použitá metoda skutečně vede k cíli. I to Vollův přístroj umožňuje.

OD HARMONIZACE K DETOXIKACI

Příběh Vollova přístroje je podivuhodný. V německém městečku Plöchingenu působil v 50. letech praktický lékař Reinhold Voll, který chtěl sestavit přístroj, jímž by šlo stav akupunkturního systému hodnotit a měnit. To se jemu a jeho příteli Ing. Krammerovi podařilo. Dr. Voll během dalších let zhotovil mapy, v nichž

byly jak známé akupunkturní body, tak ty, jež objevil. Sestavil je do určitých schémat tak, jak odpovídají různým orgánům. Díky tomu mohl sestavit dráhu plic, alergie, kloubní či tukové degenerace a řadu dalších.

Reinhold Voll

Měření však bylo značně náročné. Tyto body se nacházely po celém organismu a už jenom je vyhledat znamenalo mít velké znalosti a mnoho času. Proto se dalším vývojem dospělo k tomu, že stejného výsledku je možné dosáhnout, bude-li se měřit jen na drahách jdoucích na prstech horních nebo dolních končetin. Vznikla tak podstatně jednodušší metoda, kterou bylo možné snadno prakticky využít.

Vývoj postupoval a doktor Schimmel modifikoval Vollův přístroj do té míry, že bylo možné použít jednoho jediného bodu k získání všech potřebných informací. Původní přístroj měl sloužit k proměření těchto bodů a k jejich dobíjení nebo vybíjení – stimulační nebo vybíjecí funkcí mělo dojít k harmonizaci v drahách akupunkturního systému.

Historika praví, že jednoho dne při ranním měření sebe sama si dr. Voll zapomněl v kapse lék na slinivku břišní. Ta byla jeho dlouholetým problémem. Toho dne však měl hodnoty vyrovnané. Když se zamýšlel nad příčinou, přišel na to, že se nechtěně léku dotkl. Zjistil tak, že pouhý dotyk léku mění hodnoty v jím měřených bodech, a tudíž by bylo možné rozvinout další funkci přístroje – zjišťovat který lék a které prostředky jsou pro konkrétního člověka a chorobu dobré, ale dokonce i to, co se v organismu nachází, a to pomocí tzv. testovacích ampulí. Německé homeopatické firmy mu vyšly vstříc a vytvořily škálu diagnostických preparátů, nosod i orgánových preparátů, které pak v léčbě používal, a vytvořil tak velmi rozsáhlou Vollovu medicínu, jež se do dnešní doby praktikuje na celém světě přes značný a někdy velmi agresivní odpor akademických medicínských kruhů.

MUDr. Josef JONÁŠ

Chceš-li nalézt klíč k jaru, hledej v předjaří, chceš-li se kochať květy, nečekej, až začnou vadnout. čínská moudrost